

Komentar Evandjelja: u mojoj duši Bog prebiva

Komentar za ponedjeljak 5. tjedna Uskrsa. „Ako me tko ljubi, čuvat će moju riječ i Otac će ga moj ljubiti i k njemu ćemo doći i kod njega se nastaniti.“ Kada se trudimo poslušno slijediti glas Duha Svetoga, naša je duša ispunjena mirom i radošću.

Evandjelje (Iv 14,21-26)

U ono vrijeme: Reče Isus svojim učenicima: »Tko ima moje zapovijedi i čuva ih, taj me ljubi; a tko mene

ljubi, njega će ljubiti Otac moj i ja ću ljubiti njega i njemu se očitovati.«

Kaže mu Juda, ne Iškariotski:

»Gospodine, kako to da ćeš se očitovati nama, a ne svijetu?«

Odgovori mu Isus:

»Ako me tko ljubi čuvat će moju riječ pa će i Otac moj ljubiti njega i k njemu ćemo doći i kod njega se nastaniti. Tko mene ne ljubi, riječi mojih ne čuva. A riječ koju slušate nije moja, nego Oca koji me posla.

To sam vam govorio dok sam boravio s vama. Branitelj — Duh Sveti, koga će Otac poslati u moje ime, poučavat će vas o svemu i dozivati vam u pamet sve što vam ja rekoh.«

.....

Komentar

U intimnosti Posljednje večere, Isus je svojim učenicima ponudio neke pouke s okusom oprostaja i posljednje oporuke.

Isus se referira na duboki misterij Božje prisutnosti u duši. U Starom zavjetu, Gospodin se postupno objavljivao izraelskom narodu i obećao da će ostati među njima. Ta je prisutnost bila posebno označena u Svetinji nad svetinjama, najsvetijem mjestu u Jeruzalemskom hramu. Sada Isus najavljuje novi oblik prisutnosti u svakoj osobi, pod uvjetom da ljube i čuvaju njegove riječi, postajući tako hram u kojem Bog prebiva, kako je sveti Pavao podsjetio prve kršćane: „Vi ste hram Boga živoga, kao što je Bog rekao: ‘Prebivat ću s njima i hodit ću među njima i bit ću im Bog, a oni će biti moj narod’“ (2 Kor 6,16).

Ta Božja prisutnost u duši oduvijek je fascinirala svece, koji su se osjećali

pozvanima odgovoriti na Božju veliku ljubav prema njegovim stvorenjima. Kako sveti Josemaría objašnjava, „Trojstvo se zaljubilo u čovjeka, uzdiglo ga je na red milosti i stvorilo na svoju sliku i priliku; otkupilo ga je od grijeha (...) i žarko želi prebivati u našim dušama“[1]. Jesmo li uobičajeno svjesni ove duboke istine, ove Božje prisutnosti u našim dušama u stanju milosti? Znamo li kako svaki dan odgovoriti sa zahvalnošću, gestama ljubavi i klanjanja? Sveti Augustin je savjetovao: „U stvarnosti, Bog nije daleko. Ti si taj koji ga čini dalekim. Ljubi ga i on će ti se približiti; ljubi ga i on će prebivati u tebi. Gospodin je blizu. Ne brinite se ni za što“[2].

Božja prisutnost u duši ne može se odvojiti od učinkovitog djelovanja Duha Svetoga. Zato se Isus ovdje poziva na Njega i naziva Ga Tješiteljem. Ovaj grčki izraz doslovno znači onaj koji hoda uz, dok govori,

predlaže i opominje. Stoga se može prevesti kao „zagovornik“ i „tješitelj“. Zagovornik jer posreduje pred božanskom pravdom kako bi dobio oprostjenje za naše grijehе kroz Isusovu muku; a također i „tješitelj“ jer ublažava naše nevolje svojim vodstvom.

Kada se istinski trudimo slijediti poticaje Duha Svetoga s poslušnošću, naše su duše ispunjene mirom i radošću, sigurnim znakovima božanske prisutnosti, čak i usred teškoća. Neka se uvijek znamo obratiti toj Božjoj prisutnosti u našim dušama kao izvoru žive vode koji utažuje svu našu žeđ, kao izvoru iz kojeg uvijek iznova crpimo radost i mir koji bismo trebali nositi sa sobom posvuda.

[1] Sv. Josemarija, Susret s Kristom
br. 84.

[2] Sv. Augustin, Propovijed 21.

Pablo M. Edo // Photo: Marc
Thunis Unsplash

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/gospel/komentar-evandelja-u-
mojoj-dusi-bog-prebiva/](https://opusdei.org/hr-hr/gospel/komentar-evandelja-u-mojoj-dusi-bog-prebiva/) (22.02.2026.)